

Узоры марфалагічнага разбору самастойных часцін мовы

Назоўнік

назоўнік у сказе	пачатк. форма	адуж., неадуж.	агульны, ўласны	збор- ны	рэчыў ны	род	скла- ненне	лік	склон	роля ў сказе
(у) небе	неба	неадуж.	агульны	--	--	н. р.	П	адз.	М.	акалічн.
пяску	пясок	неадуж.	агульны	--	+	м. р.	П	адз.	Д.	дапаўн.

Прыметнік

Край бацькоў мне **наймілейшы** ў свеце, **песні матчынай** нічога няма даражэй.

слова ў тэксце	пачат- ковая форма	разрад па зна- чэнні	для якасных		род (у адз. ліку)	лік	склон	роля ў сказе
			поўны, кароткі	ступень параўн.				
наймілейшы(край)	мілы	якасны	поўны	найвыш.	м. р.	адз.	Н.	выказн.
матчынай (песні)	матчын	прын.	--	--	ж. р.	адз.	Р.	азначэн.

Лічэбнік

Пасярод гнязда я ўбачыў **трох** маладых буслоў, яны **першыя** завіталі ў вёску.

слова ў тэксце	пачат- ковая форма	разрад па зна- чэнні	для кольк.: цэлы, зборны, дробавы.	разрад па саставу	склон	род	лік	роля ў сказе
трох	тры	кольк.	цэлы	просты	В.	--	мн.	дапаўн.
першыя	першы	парадк	--	просты	Н.	--	мн.	азначэн.

Займеннік

Хто забыў **сваіх** продкаў – **сябе** губляе.

слова ў тэксце	пачат- ковая форма	разрад па зна- чэнні	асоба (для асабовых)	род	лік	склон	роля ў сказе
сваіх(продкаў)	свой	прынал.	--	--	мн.	В.	азначэн.
сябе	сябе	зваротны	--	--	адз.	В.	дапаўн.

Дзеяслоў

За лугам сіняй стужкай **вілася** рэчка.

слова ў тэксце	пачат- ковая форма	зварот., незвар.	пераход неперах	тры- ванне	спра-ж эн-не	лад	час	лік	асо-б а	род	роля ў сказе
вілася	віцца	зварот	неперах	незак.	І	абв.	пр.	адз.	--	ж.	выказ

Дзеепрыметнік

Памытая снегавай травой пралеска яшчэ пахараіла.

слова ў тэксце	пачат- ковая форма	стан	час	тры- ванне	поўны, кароткі	лік (для поўн.)	род (для поўн.)	склон (для поўн.)	роля ў сказе
памытая	памыты	залежн.	пр.	законч.	поўны	адз.	ж. р.	Н.	азначэнне

Дзеепрыслоўе

Стаіць у задуме Скарына, **трымаючы** ў руках кнігу.

слова ў тэксце	пачатковая форма	нязменнасць	трыванне	роля ў сказе
трымаючы	трымаць	нязменны	незакончанае	акалічнасць